

**Ἔξοδος
κεφ. 32· 34**

Τό χρυσό μοσχάρι

Ὅπως θά θυμάστε, παιδιά, ὁ **Μωσῆς** στό **ὄρος Σινά** ἔμεινε **σάντα μερόνυχτα**. Ὅλο αὐτό τό διάστημα **συνομιλοῦσε μέ τόν Θεό**. Τοῦ μιλοῦσε καί ἄκουγε τή φωνή Του! Οἱ Ἰσραηλίτες ὅμως, καθώς περνοῦσαν οἱ μέρες, ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν. Φοβήθηκαν μήπως χάθηκε πάνω στό βουνό. Καί τώρα; Δίχως αὐτόν πού τοὺς ἔβγαλε ἀπό τήν Αἴγυπτο, τί θά κάνουν; Ποιός θά τοὺς ὀδηγήσει στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας; Ἡ πίστη τοὺς στόν ἀληθινό Θεό κλονίστηκε. Καί τί κάνουν; **Ζητοῦν ἀπό τόν Ἀαρών νά τοὺς φτιάξει ἕναν θεό!** Θέλουν νά ἔχουν ἕναν χειροποίητο θεό γιά νά τόν βλέπουν νά προπορεύεται μέσα στήν ἔρημο!

-Σήκω καί κάνε μας θεούς, γιά νά προπορεύονται καί νά μᾶς ὀδηγοῦν! εἶπαν οἱ Ἰσραηλίτες στόν Ἀαρών. Δέν ξέρουμε τί ἀπέγινε ὁ Μωσῆς πού μᾶς ἔβγαλε ἀπό τήν Αἴγυπτο.

Στήν ἐπιμονή τοὺς ὁ Ἀαρών δυστυχῶς ὑποχωρεῖ.

-Πάρτε τά χρυσά κοσμήματα ἀπό τίς γυναῖκες καί τίς θυγατέρες σας, τοὺς λέει, καί φέρτε τα σέ μένα.

Πραγματικά, ὅπως εἶπε ἔτσι κι ἔγινε. Τοῦ ἔφεραν τά χρυσά κο-

σηήματα ὅλων τῶν γυναικῶν. Κι αὐτός τά πῆρε, τά ἔλειωσε καί μέ τό χρυσάφι τους ἔφτιαξε ἕνα χρυσό μοσχάρι νά τό ἔχουν οἱ Ἰσραηλίτες γιά θεό τους! Ἐφτιαξε, δηλαδή, **ἕνα εἶδωλο!**

-Νά, ποιός σ' ἔβγαλε ἀπό τήν Αἴγυπτο, λαέ τοῦ Ἰσραήλ, εἶπε.

Τήν ἄλλη μέρα κιόλας -τί φοβερό!- οἱ Ἰσραηλίτες προσφέρουν θυσίες στό χρυσό μοσχάρι. **Κάθονται γύρω του, τρῶν, πίνουν, μεθοῦν, γλεντοῦν μέ αἰσχροῦς χορούς καί ἀνήθικες πράξεις** (δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 148-149).

Στό ὅρος Σινά ὁ Θεός προειδοποιεῖ τόν Μωυσή: «Κατέβα γρήγορα στόν λαό σου! Ξεστράτισαν ἀπό τόν δρόμο τῶν ἐντολῶν μου καί ἔφτιαξαν ἕνα μοσχάρι γιά θεό».

Κρατώντας στά χέρια του τίς δύο πλάκες μέ τίς Δέκα Ἐντολές καί ἔχοντας στό πλευρό του τόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ὁ Μωυσῆς παίρνει τόν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Ἀπό μακριά ἀκούστηκαν φωνές δυνατές.

-Μωυσῆ, ἀκούω πολεμικές κραυγές, λέει ξαφνιασμένος ὁ Ἰησοῦς.

-Δέν εἶναι κραυγές πολέμου, ἀλλά γλέντια καί μεθύσια, ἀπαντᾷ ὁ Μωυσῆς.

Πραγματικά, σέ λίγο φτάνουν καί βλέπουν ἀπό κοντά τί ἀκριβῶς γινόταν. Ὁργίστηκε πολύ ὁ Μωυσῆς μέ ὅσα εἶδε. Μέ ἱερή ἀγανάκτηση **ρίχνει κάτω τίς δύο πλάκες μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ** (δείχνουμε τήν εἰκόνα ἀπό τή Βίβλο, σ. 150-151). Ἔγιναν κομμάτια! Κι ἔπειτα, **ἄρπάζει τό μοσχάρι, τό πετᾷ στή φωτιά καί τό λειώνει.** Τό ἔκανε σκόνη!

Καταπικραμένος γιά τή βαρειά ἀμαρτία τοῦ λαοῦ, ἀπομακρύνεται καί πάλι, γιά νά προσευχηθεῖ στόν Θεό καί νά Τόν παρακαλέσει θερμά νά συγχωρέσει τόν λαό Του.

Ὁ μακρόθυμος Θεός γιά ἄλλη μιά φορά συγχωρεῖ τούς Ἰσραηλίτες. Καλεῖ μάλιστα τόν Μωυσή νά φτιάξει δύο καινούργιες πέτρινες πλάκες, ὅμοιες μέ τίς προηγούμενες, καί ν' ἀνεβεῖ ξανά στήν κορυφή τοῦ Σινά, γιά νά πάρει πάλι γραμμένες τίς ἐντολές τοῦ

Θεοῦ.

Ἀνέβηκε ὁ Μωσῆς κι ἔμεινε ἐκεῖ **ἄλλα σαράντα μερόνυχτα**. Ψωμί δέν ἔβαλε στό στόμα του οὔτε ἤπιε νερό. Χόρταινε ὅμως ἡ ψυχή του μέ τήν παρουσία καί τή συντροφιά τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἐπέσπρεψε, κρατώντας σά χέρια του τίς καινούργιες πλάκες, **μετά ἀπό τόσες μέρες νηστείας καί προσευχῆς τό πρόσωπό του ἔλαμπε!**

Τό Καρναβάλι

Ἕνα εὐλογημένο σαρανταήμερο νηστείας καί προσευχῆς περιμένουμε κι ἐμεῖς ν' ἀρχίσει σέ λίγες μέρες: **τή Μεγάλῃ Σαρακοστή**, πού ξεκινᾷ τήν Καθαρά Δευτέρα καί φτάνει ὡς τήν Κυριακή τῶν Βαΐων. Ἦδη διανύουμε τό «**Τριώδιο**», μιᾶ ξεχωριστή καί ἅγια περίοδο στήν Ἐκκλησία μας, πού μᾶς προετοιμάζει γιά τή μεγάλη γιορτή τοῦ Πάσχα. Πῆρε τ' ὄνομά της ἀπ' αὐτό τό βιβλίο (*τό δείχνουμε σά παιδιά*), μέσα ἀπό τό ὁποῖο ψάλλονται κατά τήν περίοδο αὐτή πολύ ὁμορφες προσευχές.

Μέ λαχάρα περιμένουν ὅλοι οἱ πιστοί αὐτές τίς ἅγιες μέρες. Εἶναι ἰδιαίτερα εὐλογημένες, γιατί **ἡ νηστεία καί ἡ προσευχή κρατοῦν τήν ψυχή μας πιό κοντά στόν Θεό**. Δίνεται σ' ὅλους μας ἔτσι ἡ εὐκαιρία ν' ἀπολαύσουμε λίγη ἀπό τήν ἀπερίγραπτη ἐκείνη χαρά πού ἔζησε ὁ Μωσῆς πάνω στό ὄρος Σινά: σαράντα μέρες νηστείας καί προσευχῆς συντροφιά μέ τόν Θεό! Πῶς νά μή λάμπει τό πρόσωπό του!

Ἐνῶ ὅμως ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σ' αὐτή τήν ἅγια περίοδο τῆς νηστείας καί τῆς προσευχῆς, γύρω μας τί γίνεται; Γλέντια, χοροί, μεθύσια, πάρτι "μασκέ"... Σάν τότε πού ὁ Μωσῆς νήστευε καί προσευχόταν, ἀλλά ὁ λαός γλεντοῦσε καί μεθοῦσε γύρω ἀπό τό χρυσό μοσχάρι! Κάπως ἔτσι καί στίς μέρες μας· οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί νηστεύουν, προσεύχονται, ἐτοιμάζονται γιά τή μεγάλη γιορτή τοῦ

Πάσχα, ἐνῶ πολλοί ἄλλοι γλεντοῦν, μεθοῦν, μασκαρεύονται, κάνουν ἀνθήκες πράξεις φορώντας τίς μάσκες. Ὁργανώνουν μεγάλες γιορτές, λαμπρές πομπές καί παρελάσεις, σπαταλοῦν τεράστια χρηματικά ποσά πρὸς τιμὴν... ἐνὸς ἄλλου «χρυσοῦ μοσχarioῦ», **τοῦ Θεοῦ Καρναβάλου!**

Ναί, παιδιά, τώρα πού μεγαλώνετε, εἶναι ὥρα νά μάθετε τὴν ἀλήθεια. Ἐσεῖς, βέβαια, ὅταν ντύνεστε καρναβάλια καί συμμετέχετε σέ τέτοιους χορούς, τό κάνετε ἀπλῶς γιὰ νά χαρεῖτε καί νά διασκεδάσετε. **Τό καρναβάλι ὅμως ἔχει τίς ρίζες του σὴν εἰδωλολατρία.** Ποιόν τιμοῦμε μὲ τίς καρναβαλίστικες ἐκδηλώσεις; Κάποιον ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας; Μήπως κάποιον ἥρωα τῆς πατρίδας μας; Ἀσφαλῶς ὄχι! Τὸν θεὸ Διόνυσο λάτρευαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μεταμφιεσμένοι καί μεθυσμένοι, γιατί ἦταν ὁ θεὸς τοῦ κρασιοῦ καί τοῦ γλεντιοῦ. Πρὸς τιμὴν του ἔκαναν μεγάλες παρελάσεις, χόρευαν σέ ἑξαλλους ρυθμούς, γελοῦσαν μὲ αἰσχρά ἀστεῖα καί κάτω ἀπὸ τίς μάσκες πού φοροῦσαν ἔκαναν ὅ,τι ἀνῆθικο καί ἀπρεπές δέν μποροῦσαν νά κάνουν χωρὶς τὴ μάσκα. Καί σήμερα δυστυχῶς στ' ὄνομα τοῦ καρναβαλίου γίνονται τόσα ἀσεβῆ καί ἀνῆθικα, πού ἂν τὰ μαθαίνατε, θά ἀγανακτούσατε, ὅπως ἀγανάκτησε καί ὁ Μωυσῆς μπροστά στό χρυσὸ μοσχάρι!

Γνωρίζω κάποια παιδιά πού, ὅταν ἔμαθαν τὴν ἀλήθεια γιὰ τό καρναβάλι, **ἄλλαξαν τὰ σχέδια τῆς τάξης τους!** Μὲ τὴ βοήθεια τῆς δασκάλας τους ὀργάνωσαν διάφορα παιχνίδια καί διασκεδάσαν ὄχι χορεύοντας μασκαρεμένοι ἀλλὰ παίζοντας. Τό πείραμα πέτυχε! Ἀρκεῖ νά σᾶς πῶ ὅτι καί ἀπὸ τ' ἄλλα τμήματα τοῦ σχολείου πολλὰ παιδιά παρακαλοῦσαν νά τοὺς δεχτοῦν σὴ δική τους τάξη!

Ὁ Χριστὸς, παιδιά, θέλει νά χαιρόμαστε. Εἶναι κρίμα νά ζητοῦμε τὴ χαρά σέ διασκεδάσεις πού δέν Τοῦ ἀρέσουν! Ὑπάρχουν τόσοι τρόποι νά χαιρόμαστε ἔχοντας τὴν εὐλογία Του. Μποροῦμε μὲ μιά καλή συντροφιά -μὲ τό κατηχητικὸ μας γιὰ παράδειγμα- νά διοργανώσουμε ἐκδρομές, ξεναγήσεις, ἐπισκέψεις, παιχνίδια, ἀγῶνες!

Δοκιμάστε, αν θέλετε, και θα διαπιστώσετε μόνοι σας πως **άξιζει να χαιρόμαστε με την άγνη χαρά.**

**Στό Τριώδιο που αρχίζει
δωσε μου τη δύναμή Σου!
Χάρισέ μου τη χαρά Σου,
πάντα κράτα με παιδί Σου!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Προτεινόμενα παιχνίδια για κοινές εκδηλώσεις με άλλα κατηχητικά.
2. Ζωγραφιά.
3. Τό σύνθημα του μαθήματος.